

Så vil jeg dog godt tilføje, at jeg er meget enig med hr. Flemming Oppfeldt, som før sagde, at systemet på et tidspunkt måske nok kunne forenkles yderligere. Det må vi se på ved lejlighed.

På Det Konservative Folkepartis vegne skal jeg give tilslutning til lovforslaget.

Ole Sohn (SF):

Jeg skal blot på vegne af SF og Det Radikale Venstre tilkendegive, at vi kan støtte forslaget.

Søren Søndergaard (EL):

Enhedslisten betragter det her forslag som en fornuftig administrativ tilpasning af de forskellige finansieringsbidrag. Derfor kan vi støtte forslaget.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil takke for tilslutningen til forslaget og bistå med al hjælp under udvalgsbehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 107: Forslag til lov om ændring af ligningsloven og personskattebogen. (Forsøgsordning med 150 pct. fradrag for forskningsudgifter).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 20/2 2002).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Peter Christensen (V):

Dette lovforslag er et godt middel til at styrke vidensamfundet. Jeg er meget positiv over for

denne forsøgsordning, der skal skabe grobund for mere og bedre forskning i Danmark. Med denne toårige forsøgsordning styrkes forskningen i dansk erhvervsliv, og derved styrkes danske virksomheders konkurrenceevne.

Venstre støtter klart dette forslag, som vil give bedre incitament for virksomhederne til at investere i forskning. I dag kan forskningsudgifter som hovedregel ikke fradrages, og det bremser selvfølgelig for større investeringer på dette område.

Med denne forsøgsordning vil vi styrke samspillet mellem erhvervslivet og de offentlige forskningsinstitutioner. Men den private forskning kan imidlertid ikke stå alene. Den må nødvendigvis sikres en grundstamme af offentlig forskning. Derfor støtter Venstre også, at den frie forskning tilføres yderligere midler.

Dette er et skridt, som vil tilskynde erhvervslivet til at blive en aktiv aktør inden for forskningen, et skridt, som vil medføre mange gode og frugtbare sidegevinster. Får samspillet mellem privat og offentlig forskning den forventede effekt, vil det kunne gavne hele Danmark, ved at vi i højere grad realiserer vidensamfundet. Det er meget positivt.

Derfor støtter Venstre forslaget og ser frem til en positiv udvalgsbehandling.

Sandy Brinck (S):

Regeringen vil gerne styrke forskningen, siger den. Det vil Socialdemokratiet også meget gerne. Vi er bare ikke sikre på, at skattesystemet er det bedste instrument til at gøre dansk forskning dynamisk og stærk.

Kl. 18.40

Vi er faktisk af den mening, at den bedste og mindst bureaukratiske måde at styrke forskningen på vil være at give forskningen bedre vilkår i arbejdet via finansloven, og her vælger regeringen så omvendt at skære.

Vi mangler ærlig talt en begrundelse fra regeringen på et helt centralt spørgsmål, nemlig: Hvorfor skal forskningen styrkes via skatteregler for erhvervslivet?

Når nu regeringen ikke vil give forskningen en pose penge via finansloven, men i stedet ønsker, at de statslige forskningsråd, dem, som vi troede regeringen betegnede som statsautoriseret smagsdommere, skal afgøre det, så forekommer det noget bureaukratisk, at efter at projektet har gennemgået en godkendelsesprocedure, så får man et skattefradrag.

Hvorfor ikke give det ekstra tilskud til de konkrete projekter efter godkendelsen? Hvorfor skal det igennem skattesystemet? Og hvor meget mere forskning regner ministeren med at få for pengene?

I dag kan erhvervslivet trække samtlige udgifter til forskning fra, og derfor er forslaget reelt et statstilskud til erhvervslivet, når man lader virksomhederne trække 150 pct. af virksomhedens udgifter til forskning fra deres skatteregning.

Skatteministeren skriver i bemærkningerne, at virksomhedens konkurrencedygtighed er forbundet med virksomhedernes investering i forskning og udvikling, og det er jo så sandt, som det er sagt. Derfor har virksomhederne også en selvstændig egeninteresse i at indgå i forskningsprojekter, som kan føre til produktudvikling for virksomhederne.

Det hører vel sagtens ligesom med til at føre forretning, at man kan og vil udvikle sig. Det er sådan, erhvervslivet tjener sine penge.

Forskning bidrager til udvikling til gavn for erhvervslivet og til gavn for samfundet generelt. Netop derfor har vi jo også forskningsprojekter, hvor erhvervslivet og samfundet deler udgifterne.

At fællesskabet yderligere skal betale erhvervslivets del, er en noget indviklet måde at give erhvervslivet statsstøtte på. Det er jo ikke sådan, at regeringen så på den anden side via skatter i højere grad vil inddrive den indtjening, som erhvervslivet får ud af forskningen i øget indtjening. Tværtimod lægger regeringen jo op til skattelettelse for erhvervslivet.

Kunne vi ikke bare få et åbent og ærligt udspil fra regeringen om øget støtte til erhvervslivet? Så kunne vi diskutere det.

Hvorfor skal vi belemres med endnu flere krøller på skattesystemet? Det hænger meget dårligt sammen med regeringens erklærede mål om et opgør med det, regeringen kalder Systemdanmark. Det er nok nærmere et spørgsmål om, hvem systemet tilgodeser.

Socialdemokratiet mener, at forskning og viden er helt essentielt i et videnssamfund. Derfor mener Socialdemokratiet, at det er uheldigt, at regeringen svinger sparekniven over for forskningen i regeringens finanslovsforslag. Det er her, man bør tilføre pengene i stedet for at opdyrke snirklede og uigennemskuelige systemer.

Socialdemokratiet kan ikke støtte lovforslaget.

Mikkel Dencker (DF):

Dansk Folkeparti forholder sig positivt til dette forslag. Det gør vi, fordi vi er enige med regeringen i, at det er vigtigt at styrke erhvervslivets andel af forskningen.

Med dette forslag sigtes der specielt på at stimulere virksomheders lyst til at deltage i forskningsprojekter i fællesskab med offentlige forskningsinstitutioner. Vi tror på, at denne forsøgsordning er en visionær vej at gå for at styrke forskningen og dermed vidensudviklingen i Danmark, for i Danmark er velstanden i høj grad baseret på et højt vidensniveau, og vejen frem til yderligere velstand går via forskning.

Derfor stemmer vi for denne forsøgsordning og ser frem til, at erhvervslivet vil gøre brug af ordningen.

Charlotte Dyremose (KF):

Det er en kendt sag, at det danske samfund efterhånden er blevet et videnssamfund. Forskning er en utrolig vigtig del af dette videnssamfund, og forskning er en del af vores fremtidsinvesteringer.

Vi Konservative finder det positivt at inddrage det private erhvervsliv i forskningen, tilskynde det private erhvervsliv til at deltage i udviklingen af vores samfund. Det mener vi er til glæde for det private erhvervsliv, og vi mener, at det er til glæde for samfundet i det hele taget. Det styrker Danmarks konkurrenceevne, vores anelse udadtil. Det er til glæde både for de enkelte virksomheder og for det danske samfund i sin helhed.

Resultaterne af forskning, hvad der kommer ud af de investerede penge, er imidlertid altid lidt usikkert. En investering i forskning kan derfor være en satsning. Der er altså risiko forbundet med investeringer i forskning. Derfor mener vi også, det er rimeligt at give et fradrag, når man deltager i den forskning, der er til glæde for hele det danske samfund.

Kl. 18.45

Vi ønsker mere forskning, og vi ønsker erhvervslivet som en aktiv medspiller i forskningen, også for at erhvervslivet kan være med til at udvikle, hvilken forskning der skal satses på.

Vi har brug for en styrkelse af Danmarks konkurrenceevne, vi har brug for fremtidsinvesteringer. Dem får vi gennem forskning, som vi i Det Konservative Folkeparti lægger utrolig stor vægt på. Derfor er vi meget positive over for dette forslag og støtter det.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):
Hr. Ole Sohn som ordfører.

Ole Sohn (SF):
SF har den opfattelse, at et samfund, et videnssamfund, som det danske, skal bruge mange midler til forskning. Det er en holdning, som vi i øvrigt også var enige med, erindrer jeg, Venstre og De Konservative i her i efteråret, da vi forhandlede finanslov med den daværende regering.

Da var det faktisk sådan, at SF oplevede tendenser til, at vi faktisk foreslog for få midler i forhold til det ambitionsniveau, Venstre og De Konservative havde for, hvornår staten skulle gå ind og bruge forskningsmidler. Den daværende finansminister var helt bleg ved tanken om alle de penge, som Venstre og De Konservative ville bruge på forskningen.

Nu er der altså kommet nye ministre, nu er ambitionsniveauet et helt andet. Når samfundet ikke skal være med til at udvikle videnssamfundet ved forskningsmidler, og det kan jeg så forstå at man ønsker at kompensere for, så skal man bare give dem et skattefradrag. Så tror man, man løser det. Det er vi faktisk grundlæggende imod.

Vi mener, det er forkert at bruge et skattefradrag som et middel til at fremme bestemte formål. Så derfor vil jeg sige det på den måde, som vi også gjorde det før, valget, at vi er meget tilhængere af, at der bliver brugt mange penge til forskning, også væsentlig flere end det ambitionsniveau, som den nuværende regering har. Vi har mindst samme ambitionsniveau, som den forrige opposition havde – så kan man følge lidt med i historikken – men vi mener, at pengene skal gives målrettet, og at de bliver bedst anvendt ved, at staten afsætter de midler til forskning, der er brug for.

Med den begrundelse kan vi ikke anbefale forslaget.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):
Hr. Søren Søndergaard som ordfører.

Søren Søndergaard (EL):
Det lyder smukt, når det i bemærkningerne til det her lovforslag hedder, at tilvejebringelsen af ny viden er afgørende i en vidensøkonomi. Det har jo ellers ikke præget regeringens politik indtil nu. Her har vi set nedskæringer, den ene efter den anden, på forskning og undervisning.

Det forslag her handler altså heller ikke om et generelt løft til forskningen i Danmark. Desværre, for så ville vi jo være meget positive.

Det handler derimod grundlæggende om, at det offentlige skal betale for, at erhvervslivet får øget indflydelse på forskningen i Danmark. Det er penge lige ned i foret på en række af de rigeste koncerner i Danmark.

Når virksomhederne får mulighed for at fradrage udgifter med 150 pct., får virksomhederne et helt oplagt incitament til at gå ind i et samarbejde med offentlige forskningsinstitutioner. Det betyder også, at en større andel af de midler, der er bevilget til den offentlige forskning, bindes i et samarbejde med erhvervslivet.

Sammenholdt med regeringens nedskæring af diverse institutter og centre, som varetager forskning ud fra nogle bredere interesser end erhvervslivet, giver dette forslag et klart indblik i regeringens forsknings- og skattepolitiske målsætninger.

Forskning skal i stigende omfang underlægges erhvervslivets interesser – konsekvensen af en sådan udvikling ses allerede i dag tydeligt inden for den medicinske forskning – og erhvervslivet skal forgyldes med en lind strøm af nye skattefradrag.

Enhedslisten ønsker i stedet et løft i bevillingerne til den fri forskning, og at det er de bredeste skuldre, der skal bære de tungeste byrder. Derfor ville vi have gennemført en udlugning i fradrag og andre skattefiduser, og vi ville have styrket skatteligningen, så det sikres, at også de multinationale selskaber i Danmark kommer til at betale skat. Det er ikke det, der er lagt op til her:

Enhedslisten kan ikke støtte forslaget.

Kl. 18.50

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):
Jeg vil gerne takke for en positiv modtagelse af forslaget. Jeg har selvsagt bemærket, at ikke alle var lige positive, og det kan man måske undre sig en smule over, men o.k., lad os nu se.

Jeg har specielt hæftet mig lidt ved argumentationen om dette med, at det her *bare* er et erhvervstilskud. Det er ikke *bare* et erhvervstilskud. Dette er for det første en forsøgsordning. For det andet er det en ordning, som øger erhvervslivets incitament til en direkte, mere målrettet forskningsindsats til gavn ikke bare for virksomhederne, men så sandelig også til gavn for den medarbejderstab, som virksomhederne har, for beskæftigelsen i det danske samfund, for

udviklingen, for dynamikken, for muligheden for at klare sig i konkurrencen med udenlandske virksomheder.

Det, vi har brug for i Danmark, er jo også en målrettet erhvervsmæssig forskning, som sikrer udvikling af danske virksomheder i konkurrence med andre. Det er lige præcis det, vi står over for, og derfor synes jeg ikke, at man bare skal sige, at dette er et erhvervstilskud, som ikke har nogen effekt for virksomhederne eller samfundet.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu er jeg jo lykkelig befriet for både at være forskningsordfører og skatteordfører, så nu kan jeg jo bare sige, hvad jeg har lyst til.

Så jeg vil sige, at jeg tror, vi har en fælles interesse i, at vi styrker forskningen. Men uenigheden går på, hvorvidt man skal styrke den del af forskningen, som erhvervslivet ikke har den store interesse i selv at gå ind i. Det er jo den frie forskning, det er grundforskningen. Det er der, vi skal sætte midlerne af, og gør vi det, er jeg overbevist om, at den entusiasme, som erhvervslivet indtil dato har vist for at udnytte den viden, som samfundet bibringer almenheden og dermed dansk erhvervsliv, skal de nok forske videre med. Det behøver de såmænd ikke at få 150 pct. i fradrag for at gøre.

Så det, regeringen burde gøre, var at sige: O.k., vi anerkender, at for at hjælpe dansk erhvervsliv og dansk erhvervslivs muligheder på det internationale marked skal vi styrke den frie forskning, vi skal styrke grundforskningen og derved sikre, at der bliver et grundlag for, at erhvervslivet kan forske videre. Det ville være til gavn, men det koster selvfølgelig lidt penge.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg kunne jo fortsætte der, hvor hr. Ole Sohn slap, nemlig ved at gøre den bemærkning, at jeg netop i min ordførertale gjorde lidt ud af at sige, at forskning faktisk er til gavn både for erhvervslivet og for samfundet. Det er faktisk derfor, vi i dag både har samfinansierede projekter og et skattefradrag på 100 pct. Det er det, at der kommer de her ekstra 50 pct. oven i skattefradraget, som jeg undrer mig lidt over.

Jeg stillede nogle spørgsmål i mit indlæg, som skatteministeren ikke fandt anledning til at svare på, og derfor vil jeg godt stille dem igen.

Hvor meget mere forskning regner regeringen med at få ud af det her? Hele grundlaget er, at det her skulle styrke forskningen. Så må skatteministeren også have gjort sig en tanke om og et skøn over, hvor meget mere forskning, vi får ud af det her forslag.

Og så er der selvfølgelig det helt grundlæggende, nemlig en begrundelse for, hvorfor forskningen netop skal styrkes via et skattefradrag til erhvervslivet og ikke via en pose penge i en finanslov.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg vil gerne sige, at siden fru Sandy Brincks partifælle, nu afdøde statsminister, Viggo Kampmann, lancerede ideen med fradrag for dansk erhvervsliv som en god socialdemokratisk ide, er der sket noget, når man hører, hvad fru Sandy Brinck her siger. Hvad var det, Viggo Kampmann var så optaget af? Det var at sikre, at hele samfundet bidrog til den nødvendige udvikling af dansk erhvervsliv og dansk beskæftigelse, så vi kunne matche udenlandsk konkurrence. Det var dét, der var hans idé, og det var derfor, han sagde: Nu laver vi et system, som sikrer, at alle er med til at bidrage til en udvikling, som bliver til gavn for hele samfundet ved at sikre bedre investeringsvilkår for danske virksomheder.

Kl. 18.55

Well, nu skal jeg ikke gå dybere ind i den historik. Men jeg vil gerne se på det konkrete spørgsmål om den yderligere vækst i forskningen, som fru Sandy Brinck stillede, og i forbindelse med udvalgsarbejdet vil vi naturligvis svare mere konkret om den side af sagen.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Hvis skatteministeren havde fortsat sin erindringstale om Kampmann, tror jeg, han ville være kommet frem til noget væsentligt. Nu skal jeg selvfølgelig ikke forsvare Socialdemokratiet, men jeg husker da lidt af historien: Socialdemokratiet gjorde faktisk også meget ud af at sikre, at der var et ordentligt uddannelsesfundament, så jeg kan næppe forestille mig, at Kampmann har sagt: Nu giver vi bare flere fradrag til erhvervslivet, og så skærer vi lidt ned i de offentlige ydelser.

Mit spørgsmål til skatteministeren er: Kunne man forestille sig, at øvelsen her også har det formål, at når finansloven er i hus den 20. marts, og der sker et fald i indsatsen på forskningsom-

rådet – bortset fra det, som Socialdemokratiet og SF m.fl. skaffer til huse i kraft af UMTS-midlerne – kan regeringen sige til offentligheden: Ja, nu har vi givet et skattefradrag for at kompensere for de manglende bevillinger til at styrke forskningen i samfundet. Jeg tror, det hænger sådan sammen.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jamen hr. skatteminister, der er jo ikke tale om, at fællesskabet ikke vil yde et bidrag til netop den forskning, som foregår i forbindelse med erhvervslivet. Det er faktisk derfor, vi har forskningsprojekter, hvor man deler finansieringen, og det er faktisk derfor, vi i dag har et 100 pct. fradrag. Men det, regeringen vil, er at give en erhvervsstøtte på 150 pct. Det er det, der er lidt svært at forstå, og jeg kan åbenbart ikke få et konkret svar på, hvorfor det lige er ad den vej, vi skal give støtte til dansk forskning.

Det forekommer mig også lidt bureaukratisk, for hvis jeg har forstået det korrekt, skal Statens Forskningsråd først godkende projekterne, og så kan man få fradraget. Var det ikke mere hensigtsmæssigt, at når projekterne var godkendt, fik man pengene direkte uden at skulle igennem alle mulige snørklede skattesystemer?

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 108: Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Afskaffelse af efterbeskatningskravet i kildeskattelovens § 48 E m.v.).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 20/2 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Peter Christensen (V):

Dette lovforslag forhindrer, at det danske samfund smider guld på gaden.

Det er jo sådan, at når en lov har virket i en årrække, kan man revurdere den for at se, om den har en række fejl og mangler. Den eksisterende lov har den fejl, at vi mere eller mindre tvinger danske virksomheder til at tage afsked med nogle af deres dygtigste medarbejdere, og med dette lovforslag rettes der op på problemet.

Forskere og nøglemedarbejdere, der kommer til Danmark fra udlandet, kan i de første 3 år arbejde under en særlig gunstig 25-pct.-skatteordning, og derefter skifter de til de almindelige skatteregler. Men hvis de bliver og arbejder her i landet i mere end 7 år, skal de tilbagebetale den skat, de ikke betalte de første 3 år, og det betyder i praksis, at de vælger at flytte fra Danmark, inden de 7 år er gået. Dermed får staten ikke ekstrabeskatningen ind, og virksomhederne mister de gode medarbejdere og må finde nye, dygtige og innovative udenlandske eksperter. Det er i sandhed tragikomisk, og derfor skal det ændres. Får vi ændret det, vil der heller ikke længere være den forskel på behandlingen af eksperter og nøglemedarbejdere, som der er i dag. Forslaget er endvidere provenuneutralt, for som det er nu, er der alligevel ingen, der vælger at være her i så lang tid, at de skal tilbagebetale skat.

Kl. 19.00

Forslaget har altså udelukkende positive konsekvenser. Virksomhederne får bedre mulighed for at holde på de dygtige medarbejdere, og det er både fornuftigt og erhvervsvenligt, så derfor kan Venstre støtte forslaget.

Erik Mortensen (S):

Socialdemokratiet har jo været med helt fra starten. Det var faktisk Socialdemokratiet, der sammen med CD helt tilbage i 1992 tog initiativ til denne lovgivning.

Dengang var det kun forskere, der var tale om, men vi var også med, da man udvidede ordningen til at omfatte nøglemedarbejdere. Vi var også med, dengang man udvidede ordningen fra 3 år til 7 år, og vi var også med, da man fritog forskerne for tilbagebetalingskravet efter de 7 år. Hele vejen igennem har der været stor tilslutning til de ordninger, der er blevet etableret og løbende udvidet, og det er meget positivt.

Umiddelbart synes vi nok i Socialdemokratiet, at forslaget her er en noget stor mundfuld,